

Arrest

nr. 194 768 van 9 november 2017
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, wettelijk vertegenwoordigd door zijn ouders X en X, die verklaart van Kazachse nationaliteit te zijn, op 18 juli 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 juni 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 september 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 oktober 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat V. HERMANS, die *loco* advocaat K. BLOMME verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché M. SOMMEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde een Kazachs staatsburger van Tsjetsjeense origine te zijn. U werd geboren op (...) in het Kazachse dorp Astrakhanka en bent dus minderjarig. U kwam in september 2011 samen uw moeder, S. L. (...) (O.V. (...)), naar België. Uw vader, K. S. (...) (O.V. (...)), was vanuit de Russische Federatie reeds eerder dat jaar naar België gekomen omdat hij problemen kende met zijn autoriteiten. Omwille van deze problemen vroegen uw ouders zelf reeds vijfmaal asiel bij de Belgische autoriteiten. Hun eerste asielaanvraag, d.d. 19/05/2011 (vader) en 21/09/2011 (moeder), werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus vanwege een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid. Deze beslissingen werden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in beroep bevestigd en uw ouders tekenden

hiertegen geen verder beroep aan bij de Raad van State. Hun tweede en derde asielaanvraag, respectievelijk d.d. 23/01/2013 en 18/07/2013, werd door de Dienst Vreemdelingenzaken niet in overweging genomen. In het kader van hun vierde asielaanvraag, d.d. 15/01/2014, besliste het CGVS andermaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus vanwege een blijvend gebrek aan geloofwaardigheid. Ook deze beslissing werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in beroep bevestigd. Hun vijfde asielaanvraag, d.d. 11/06/2015, werd door het CGVS eveneens afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omwille van een blijvend gebrek aan geloofwaardigheid. Deze beslissing werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in beroep bevestigd bij arrest van 01/09/2016. Op 14/09/2016 diende u daarom zelf een eerste asielaanvraag in als minderjarige. U vreest immers voor uw eigen veiligheid en die van uw gezin omwille van de problemen die uw vader voor jullie vertrek kende. In 2011 verdween bovendien uw halfzus in de Russische Federatie. Tot op vandaag ontbreekt van haar elk spoor. U vreest dat u of een van uw gezinsleden iets dergelijks kan overkomen bij terugkeer naar uw herkomstland.

Ter staving van uw asielaanvraag werden volgende documenten neergelegd: uw geboorteakte, 2 e-mails, een brief van A. A. (...), een attest van A. Z. (...), 3 medische attesten op naam van uw vader en een brief van S. G. (...).

B. Motivering

Er dient eerst en vooral te worden opgemerkt dat uw vrees voor vervolging of het lijden van ernstige schade beoordeeld dient te worden ten aanzien van het land waarvan u het staatsburgerschap bezit. Uit uw verklaringen (CGVS, p. 4) en de door u voorgelegde documenten blijkt dat dit in casu Kazachstan is.

Uit uw verklaringen blijkt dat u bij terugkeer naar Kazachstan vreest voor uw eigen leven en dat van uw gezinsleden omwille van de problemen van uw vader met zijn autoriteiten (CGVS, p. 7). Er moet echter op gewezen worden dat uw ouders deze problemen zelf reeds aanhaalden in het kader van hun eigen 5 asielaanvragen. Elk van deze asielaanvragen werd afgesloten met een weigeringsbeslissing omdat de geloofwaardigheid van hun asielrelaas op fundamentele wijze in het gedrang was gekomen. Hun eerste asielaanvraag, d.d. 19/05/2011 (vader) en 21/09/2011 (moeder), werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus vanwege een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid. Deze beslissing werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in beroep bevestigd en uw ouders tekenden hiertegen geen verder beroep aan bij de Raad van State. Hun tweede en derde asielaanvraag, respectievelijk d.d. 23/01/2013 en 18/07/2013, werd door de Dienst Vreemdelingenzaken niet in overweging genomen. In het kader van hun vierde asielaanvraag, d.d. 15/01/2014, besliste het CGVS andermaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus vanwege een blijvend gebrek aan geloofwaardigheid. Ook deze beslissing werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in beroep bevestigd. Hun vijfde asielaanvraag, d.d. 11/06/2015, werd door het CGVS eveneens afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omwille van een blijvend gebrek aan geloofwaardigheid. Deze beslissing werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in beroep bevestigd bij arrest van 01/09/2016. Bijgevolg kan ten aanzien van u evenmin besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming omwille van de problemen van uw vader. Voor een uitgebreide weergave van de elementen op basis waarvan de beslissingen van vader, K. S. (...) (O.V. (...)), werden genomen, verwijs ik graag naar zijn beslissingen, waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratieve dossier. U noch uw vader haalden in het kader van uw persoonlijke asielaanvraag enig element aan dat een nieuw licht werpt op de vaststellingen gedaan in de opeenvolgende asielaanvragen van uw ouders.

De documenten die ter staving van uw asielaanvraag werden voorgelegd, zijn evenmin van dien aard dat ze de gedane vaststellingen in het kader van de asielaanvragen van uw ouders kunnen ombuigen. Uw geboorteakte bevat immers louter identiteitsgegevens, die hier niet betwist worden. De e-mailcorrespondentie tussen uw vader en D. K. (...), verantwoordelijke voor de organisatie Joint Mobile Group, heeft betrekking op de hulpvraag van uw vader in het kader van de verdwijning van uw stiefzus. Zoals reeds geargumenteed in de beslissingen van de asielaanvragen van uw ouders, wordt de verdwijning van uw zus op zich niet betwijfeld, maar kon er geen verband worden vastgesteld tussen de verdwijning van uw stiefzus en de tewerkstelling van uw vader of de problemen die uw vader omwille van deze tewerkstelling verklaarde gekend te hebben. Op grond van beide e-mails kan ook geenszins geconcludeerd worden dat u bij terugkeer naar uw land van herkomst persoonlijk iets te vrezen zou hebben omwille van de verdwijning van uw stiefzus. In zijn e-mail geeft uw vader immers slechts een opsomming van de feiten die verband houden met de verdwijning van uw stiefzus. Dhr. K. (...) stelt in zijn antwoord dat hij niet kan ingaan op de hulpvraag van uw vader en raadt hem aan zich te richten

tot Memorial. De brief van S. G. (...), voorzitter van Civic Assistance en lid van Memorial, die eveneens ter staving van uw asielaanvraag werd voorgelegd, is evenmin bij machte bovenstaande beslissing te wijzigen. Deze brief bevat immers slechts een loutere opsomming van de feiten waarvan uw vader en uw stiefzus in het verleden het slachtoffer zouden zijn geweest. Nergens uit deze brief blijkt echter hoe S. G. (...) deze informatie heeft verkregen en welke stappen zij al dan niet ondernomen heeft om deze informatie te verifiëren. Zodoende volstaat ook de brief van Memorial niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van deze problemen te herstellen en in uw hoofde een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade te concluderen. Hetzelfde geldt voor de brief van A. (...) en het attest van Z. (...). In de brief van A. (...) staat te lezen dat uw vader in de periode 1996-1998 tewerkgesteld was bij het Departement ter bestrijding van banditisme en ontvoeringen en hij voor zijn werk geëerd werd met een medaille. Daarnaast vermeldt de brief ook de verdwijning van uw stiefzus en stelt A. (...) dat uw vader en zijn gezin vervolgd worden door de Russische autoriteiten omwille van politieke motieven. Zoals hierboven reeds aangehaald, wordt de verdwijning van uw stiefzus niet betwist, maar volstaat de verdwijning van uw zus op zich niet om in uw hoofde een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in geval van terugkeer naar Kazachstan te concluderen. De vermelding aangaande de tewerkstelling van uw vader alsook dat hij en zijn gezin om politieke redenen door de Russische autoriteiten worden vervolgd is dermate algemeen dat ze niet opweegt tegen de eerder gedane vaststellingen in het kader van de asielaanvragen van uw ouders. Ook het attest van Z. (...) is dermate algemeen dat er geen objectieve bewijswaarde aan kan worden gehecht met betrekking tot de door u ingeroepen persoonlijke problemen. De medische attesten op naam van uw vader, ten slotte, vermogen evenmin de hierboven gedane vaststellingen om te buigen. Het attest d.d. 14 januari 2014 werd door uw ouders reeds voorgelegd in het kader van hun eigen vierde asielaanvraag. Toen werd reeds geoordeeld dat dit attest de gedane vaststellingen niet kon verschonen. De twee overige medische attesten op naam van uw vader, d.d. 29 juli 2013 en 26 november 2012, kunnen dit net zo min. Deze attesten bevatten immers soortgelijke vaststellingen als het attest d.d. 14 januari 2014. De vaststellingen aangaande de schedelbreuk, de intracraniale en restletsels van uw vader zijn identiek. Daarnaast wordt melding gemaakt van hevige angst, nachtmerries en suïcidale gedachten. Hoewel hiervoor begrip kan worden opgebracht, kan de medische toestand van uw vader de vastgestelde ongeloofwaardigheid niet ombuigen. De medische toestand van uw vader, zoals beschreven in deze medische attesten, biedt namelijk geen afdoende verklaring voor het vastgestelde gebrek aan geloofwaardigheid.

Uit hetgeen hieraan vooraf gaat, blijkt dat ten aanzien van u geen gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals beschreven in de definitie van de subsidiaire bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel beroept verzoekende partij zich op de schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), van de materiële motiveringsplicht, van het "verbod van willekeur", van de "beginselen van behoorlijk bestuur" en van het zorgvuldigheidsbeginsel. In een tweede middel roept verzoekende partij wederom de schending in van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet, van de materiele motiveringsplicht, van de "beginselen behoorlijk bestuur" en van het zorgvuldigheidsbeginsel. In een derde en laatste middel haalt verzoekende partij de schending aan van de artikelen 3 en 13 EVRM, van de motiveringsplicht, van het "fair play-beginsel" en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

De Raad is van oordeel dat deze middelen ingevolge samenhang gezamenlijk behandeld dienen te worden.

2.2.1. In verband met de opgeworpen schending van het "fair play-beginsel" merkt de Raad op dat verzoekende partij niet aanvoert op welke manier dit beginsel zou zijn geschonden, terwijl de uiteenzetting van een middel niet alleen vereist dat wordt aangevoerd welke bepaling of welk beginsel geschonden wordt geacht, doch ook de manier waarop ze werden geschonden door de bestreden

beslissing. Verzoekende partij beperkt zich in haar betoog tot een loutere verwijzing naar voormeld beginsel. Dit onderdeel van het derde middel is derhalve niet ontvankelijk.

2.2.2. Betreffende de verwijzing van verzoekende partij naar artikel 3 EVRM wijst de Raad erop dat, daargelaten de vaststelling dat de Raad te dezen in het kader van zijn op grond van artikel 39/2, § 1 van de vreemdelingenwet bepaalde bevoegdheid geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel (RvS 24 juni 2008, nr. 184.647), artikel 3 EVRM inhoudelijk overeenstemt met artikel 48/4, § 2, b van de vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>). Derhalve kan worden verwezen naar hetgeen hierna desbetreffend wordt gesteld.

Met betrekking tot artikel 13 EVRM stelt de Raad vast dat verzoekende partij evenmin aantoonde op welke wijze deze verdragsbepaling door de bestreden beslissing zou zijn geschonden. Verzoekende partij beperkt zich in haar betoog tot een loutere verwijzing naar voormeld artikel. Dit onderdeel van het derde middel is derhalve niet ontvankelijk.

2.2.3. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. X; RvS 15 februari 2007, nr. X). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing volledig kent en inhoudelijk aanvecht. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van de middelen zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.4. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. X; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. X). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *a.w.*, nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (*vgl.* RvS 19 mei 1993, nr. X) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. X). De ongeloofwaardigheid van een asielaanvraag kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

2.2.5. De Raad stelt vooreerst vast dat verzoekende partij zich bij het indienen van haar asielaanvraag in hoofdorde steunt op dezelfde feiten als deze die aan de basis lagen van de asielaanvragen van haar ouders. De Raad wijst erop dat de eerste asielaanvraag van haar ouders van 19 mei 2011 (vader) en 21 september 2011 (moeder) werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus vanwege een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid. Deze beslissingen werden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in beroep bevestigd bij arrest nr. X van 22 november 2011 (vader) en arrest nr. X van 8 november 2012 (moeder), waartegen haar ouders geen verder beroep aantekenden bij de Raad van State. Hun tweede en derde asielaanvraag, respectievelijk van 23 januari 2013 en 18 juli 2013, werd door de Dienst Vreemdelingenzaken niet in overweging genomen. In het kader van hun vierde asielaanvraag, van 15 januari 2014, besliste het CGVS andermaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus vanwege een blijvend gebrek aan geloofwaardigheid. Ook deze beslissingen werden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in beroep bevestigd bij arresten

nrs. X (vader) en X (moeder) van 21 april 2015. Hun vijfde asielaanvraag van 11 juni 2015 werd door het CGVS eveneens afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omwille van een blijvend gebrek aan geloofwaardigheid. Deze beslissingen werden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in beroep bevestigd bij arrest nr. X van 1 september 2016.

De Raad wijst erop niet bevoegd te zijn om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere asielaanvragen werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat het beroep tegen de desbetreffende beslissing werd verworpen, als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissing anders zou zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordeling zou hebben voorgelegen. In zoverre een onderzoek van de door verzoekende partij aangevoerde middelen met zich zou brengen dat opnieuw zou moeten worden geoordeeld over elementen die als vaststaand moeten worden beschouwd, dient de Raad dus vast te stellen dat hij niet bevoegd is. Derhalve kan enkel worden ingegaan op het middel voor zover het betrekking heeft op de beoordeling van de nieuwe gegevens.

2.2.6.1. Verzoekende partij betoogt dat *in casu* geen enkele feitenvinding is gebeurd in die zin dat verwerende partij zich beperkt tot de bewering dat zij haar asielaanvraag baseert op dezelfde elementen waarop ook de asielaanvraag van haar ouders op was gebaseerd. Het druist in tegen beginselen van behoorlijk bestuur om zomaar op basis van eigen eenzijdige inzichten haar asielaanvraag te weigeren, waarbij er een duidelijk gevaar van willekeur optreedt, gezien zowel de verklaringen als de stukken zomaar eenzijdig worden afgewezen met verwijzing naar een beslissing die ook al zonder enig grondig onderzoek tot stand is gekomen. Het feit dat enkel wordt verwezen naar vorige beslissingen vormt tevens een manifeste schending van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, van de motiveringsplicht, van de rechten van verdediging en van het zorgvuldigheidsbeginsel. Verzoekende partij meent dat verwerende partij zich geenszins tot een dergelijke feitenvinding kan beperken, dewelke inhoudt dat niets wordt onderzocht. Integendeel, alles berust op een eenzijdige bewering die evenwel niet strookt met de werkelijkheid. Verzoekende partij benadrukt vervolgens de problemen van haar vader in hun land van herkomst en stelt dat zij omwille van deze problemen ook zelf problemen zal kennen bij een terugkeer naar hun land van herkomst. Verzoekende partij wijst erop dat deze problemen bevestigd worden door het rapport van Memorial (bijlage 3 van het verzoekschrift), dat onderzoek voerde naar de gebeurtenissen. Verwerende partij heeft dit rapport niet onderzocht en *“zomaar aan de kant (...) geschoven met de melding dat dit rapport louter een opsomming bevat van de feiten waarvan de vader en de stiefzus van verzoeker het slachtoffer zijn geworden”*. Nochtans wordt in het rapport wel degelijk vermeld hoe de informatie werd bekomen, met name door onderzoek en ondervraging van personen die nauw betrokken waren. Ook de overige bijgebrachte stukken werden niet onderzocht. Daarnaast wordt al te gemakkelijk gesteld *“dat de verdwijning van de stiefzus van verzoeker niet dienstig kan ingeroepen worden, alsof er geen verband kon vastgesteld worden tussen deze verdwijning en de problemen van de vader van verzoeker”*, dit terwijl *“er evenwel geen andersluidende plausibele uitleg wordt verschaft voor de verdwijning van de stiefzus van verzoeker, en het duidelijk is dat er tevens gevaar bestaat in geval van terugkeer van verzoeker naar het land van herkomst”*. Ten slotte wijst verzoekende partij er nog op dat haar vader kampt met een zeer ernstige medische problematiek dewelke aangetoond wordt met tal van medische stukken, doch in de bestreden beslissing *“zomaar gratis wordt gesteld dat deze niet dienstig kunnen zijn, en er geenszins enig ernstig onderzoek wordt verricht in het kader van de asielaanvraag van verzoeker wegens beweerd beweerde gebrek aan geloofwaardigheid”*.

2.2.6.2. De Raad wijst er evenwel op dat de door haar ouders aangehaalde problemen omwille waarvan zij hun land van herkomst hebben ontvlucht, en waarop verzoekende partij haar eigen asielaanvraag baseert, reeds uitgebreid onderzocht werden in het kader van de asielaanvragen van haar ouders. De Raad herhaalt niet bevoegd te zijn om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere asielaanvragen werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat het beroep tegen de desbetreffende beslissing werd verworpen, als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissing anders zou zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordeling zou hebben voorgelegen. Noch door verzoekende partij noch door haar vader wordt in het kader van de eigen asielaanvraag van verzoekende partij evenwel enig element aangehaald dat een nieuw licht werpt op de vaststellingen gedaan in de opeenvolgende asielaanvragen van haar ouders.

Verzoekende partij maakt in haar verzoekschrift weliswaar duidelijk niet akkoord te gaan met de beoordeling van de door haar bijgebrachte documenten, doch stelt de Raad vast dat uit de motivering van de bestreden beslissing blijkt dat verwerende partij deze documenten, in tegenstelling tot wat

verzoekende partij beweert, wel degelijk grondig heeft onderzocht. Verwerende partij komt evenwel terecht tot de conclusie dat de door verzoekende partij bijgebrachte documenten niet van dien aard zijn dat ze de gedane vaststellingen in het kader van de asielaanvragen van haar ouders kunnen ombuigen en dit omwille van volgende redenen: *“De documenten die ter staving van uw asielaanvraag werden voorgelegd, zijn evenmin van dien aard dat ze de gedane vaststellingen in het kader van de asielaanvragen van uw ouders kunnen ombuigen. Uw geboorteakte bevat immers louter identiteitsgegevens, die hier niet betwist worden. De e-mailcorrespondentie tussen uw vader en D. K. (...), verantwoordelijke voor de organisatie Joint Mobile Group, heeft betrekking op de hulpvraag van uw vader in het kader van de verdwijning van uw stiefzus. Zoals reeds geargumenteed in de beslissingen van de asielaanvragen van uw ouders, wordt de verdwijning van uw zus op zich niet betwijfeld, maar kon er geen verband worden vastgesteld tussen de verdwijning van uw stiefzus en de tewerkstelling van uw vader of de problemen die uw vader omwille van deze tewerkstelling verklaarde gekend te hebben. Op grond van beide e-mails kan ook geenszins geconcludeerd worden dat u bij terugkeer naar uw land van herkomst persoonlijk iets te vrezen zou hebben omwille van de verdwijning van uw stiefzus. In zijn e-mail geeft uw vader immers slechts een opsomming van de feiten die verband houden met de verdwijning van uw stiefzus. Dhr. K. (...) stelt in zijn antwoord dat hij niet kan ingaan op de hulpvraag van uw vader en raadt hem aan zich te richten tot Memorial. De brief van S. G. (...), voorzitter van Civic Assistance en lid van Memorial, die eveneens ter staving van uw asielaanvraag werd voorgelegd, is evenmin bij machte bovenstaande beslissing te wijzigen. Deze brief bevat immers slechts een loutere opsomming van de feiten waarvan uw vader en uw stiefzus in het verleden het slachtoffer zouden zijn geweest. Nergens uit deze brief blijkt echter hoe S. G. (...) deze informatie heeft verkregen en welke stappen zij al dan niet ondernomen heeft om deze informatie te verifiëren. Zodoende volstaat ook de brief van Memorial niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van deze problemen te herstellen en in uw hoofde een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade te concluderen. Hetzelfde geldt voor de brief van A. (...) en het attest van Z. (...). In de brief van A. (...) staat te lezen dat uw vader in de periode 1996-1998 tewerkgesteld was bij het Departement ter bestrijding van banditisme en ontvoeringen en hij voor zijn werk geëerd werd met een medaille. Daarnaast vermeldt de brief ook de verdwijning van uw stiefzus en stelt A. (...) dat uw vader en zijn gezin vervolgd worden door de Russische autoriteiten omwille van politieke motieven. Zoals hierboven reeds aangehaald, wordt de verdwijning van uw stiefzus niet betwist, maar volstaat de verdwijning van uw zus op zich niet om in uw hoofde een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in geval van terugkeer naar Kazachstan te concluderen. De vermelding aangaande de tewerkstelling van uw vader alsook dat hij en zijn gezin om politieke redenen door de Russische autoriteiten worden vervolgd is dermate algemeen dat ze niet opweegt tegen de eerder gedane vaststellingen in het kader van de asielaanvragen van uw ouders. Ook het attest van Z. (...) is dermate algemeen dat er geen objectieve bewijswaarde aan kan worden gehecht met betrekking tot de door u ingeroepen persoonlijke problemen. De medische attesten op naam van uw vader, ten slotte, vermogen evenmin de hierboven gedane vaststellingen om te buigen. Het attest d.d. 14 januari 2014 werd door uw ouders reeds voorgelegd in het kader van hun eigen vierde asielaanvraag. Toen werd reeds geoordeeld dat dit attest de gedane vaststellingen niet kon verschonen. De twee overige medische attesten op naam van uw vader, d.d. 29 juli 2013 en 26 november 2012, kunnen dit net zo min. Deze attesten bevatten immers soortgelijke vaststellingen als het attest d.d. 14 januari 2014. De vaststellingen aangaande de schedelbreuk, de intracraniale en restletsels van uw vader zijn identiek. Daarnaast wordt melding gemaakt van hevige angst, nachtmerries en suïcidale gedachten. Hoewel hiervoor begrip kan worden opgebracht, kan de medische toestand van uw vader de vastgestelde ongeloofwaardigheid niet ombuigen. De medische toestand van uw vader, zoals beschreven in deze medische attesten, biedt namelijk geen afdoende verklaring voor het vastgestelde gebrek aan geloofwaardigheid.”*

Verzoekende partij brengt geen overtuigende argumenten bij die van aard zijn voormelde vaststellingen in verband met de door haar bijgebrachte documenten in een ander daglicht te stellen. Waar verzoekende partij stelt dat de brief van Memorial wel degelijk vermeldt hoe de informatie werd bekomen, met name door onderzoek en ondervraging van personen die nauw betrokken waren, bemerkt de Raad evenwel dat in de brief slechts vermeld staat dat ‘naasten’ werden geïnterviewd, doch kan dit bezwaarlijk als een objectieve informatiebron worden beschouwd, temeer daar niet gepreciseerd wordt wie geïnterviewd werd. De brief, die slechts een opsomming van de feiten waarvan haar vader en haar stiefzus in het verleden het slachtoffer zouden zijn geweest bevat, volstaat dan ook niet om de beweerde problemen van haar ouders in hun land van herkomst aan te tonen. In verband met de motivering aangaande de verdwijning van haar stiefzus en aangaande de medische problematiek van haar vader maakt verzoekende partij slechts duidelijk niet akkoord te gaan met de motieven in de bestreden beslissing dienaangaande, doch brengt zij geen concrete elementen aan waaruit onomstotelijk blijkt dat er een verband is tussen de verdwijning van haar stiefzus en de beweerde

problemen van haar ouders en/of tussen de medische problemen van haar vader en de beweerde problemen van haar ouders.

2.2.7. Daar waar verzoekende partij in haar verzoekschrift opmerkt dat in haar land van herkomst tot op heden verscheidene problemen voorkomen van mensenrechtenschendingen en dat de situatie aldaar ernstig en precair blijft, merkt de Raad op dat de loutere verwijzing naar de situatie in haar land van herkomst niet volstaat om aan te tonen dat verzoekende partij in haar land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient immers *in concreto* te worden aangetoond, waar zij op voormelde wijze in gebreke blijft.

2.2.8. Wat betreft de bemerking van verzoekende partij dat er geen enkel afdoend onderzoek verricht is naar de actuele situatie voor vluchtelingen van Tsjetsjeense origine uit Kazachstan, die er geenszins op verbeterd is, waarbij verzoekende partij verwijst naar "*recente Mensenrechtenrapporten van algemene bekendheid en in een toegankelijke taal voor juristen*", bemerkt de Raad vooreerst dat noch verzoekende partij noch haar vader tijdens haar gehoor op het Commissariaat-generaal enige melding maakte van eventuele ernstige moeilijkheden in Kazachstan louter omwille van haar Tsjetsjeense origine. Daarentegen werd louter verwezen naar de ongeloofwaardig bevonden problemen van haar ouders (administratief dossier, stuk 4, gehoorverslag CGVS d.d. 10 maart 2017). Nergens uit haar verklaringen blijkt dat zij dusdanig gediscrimineerd of vervolgd zou worden in Kazachstan omwille van haar Tsjetsjeense origine dat er sprake zou zijn van een gegronde vrees voor vervolging of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Een loutere verwijzing naar de algemene situatie van personen van Tsjetsjeense origine in Kazachstan volstaat geenszins om een gegronde vrees voor vervolging aan te tonen. Deze vrees dient immers *in concreto* te worden aangetoond, alwaar verzoekende partij wederom in gebreke blijft.

2.2.9. Uit wat voorafgaat, dient te worden vastgesteld dat aan het asielrelaas van verzoekende partij geen geloof kan worden gehecht. Derhalve kan haar de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet niet worden toegekend.

2.2.10. Waar verzoekende partij meent dat de weigeringsbeslissing geen motivering bevat met betrekking tot de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus stelt de Raad vooreerst vast dat de eenvoudige lezing van de bestreden beslissing aantoonde dat de weigering van de subsidiaire bescherming is ingegeven door de motieven die aan de conclusie voorafgaan, waardoor dit argument feitelijke grondslag mist. Verder wijst de Raad erop dat het feit dat deze motieven geheel of gedeeltelijk gelijklopend zijn met de motieven die de weigering van de vluchtelingenstatus ondersteunen echter niet betekent dat de beslissing omtrent de subsidiaire beschermingsstatus niet of niet afdoende gemotiveerd zou zijn.

De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de bestreden beslissing heeft besloten tot de niet-toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het asielrelaas van verzoekende partij, waarop zij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoekende partij dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet. Verzoekende partij toont evenwel niet aan dat er heden in Kazachstan een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van haar leven of haar persoon impliceert.

In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.11. Waar verzoekende partij aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partij neergelegde documenten en de uitgebreide landeninformatie (administratief dossier, stukken 9 en 10), en dat verzoekende partij tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal d.d. 10 maart 2017 de kans

kreeg om haar asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Russisch en bijgestaan door haar advocaat. De commissaris-generaal heeft de asielaanvraag van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. X; RvS 28 november 2006, nr. X). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.12. De middelen kunnen niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen november tweeduizend zeventien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT